

VÝZVA

zpravodaj pro lidi s výzvou

číslo 13

květen 2006

OBSAH

Výzva - aktuálně

VÝZVU navštívila místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Miroslava Němcová!!! /1

Na slovíčko s Milanem a Lenkou /2-7

OAZA - „PSA“

Mgr. Hynek Jůn ve Frýdlantu na PSA /8-9

Je to kluk jako buk!!! /9

OAZA

Kulturní zážitek /10

Standardy /11

Rodinný průvodce - za krásami naší vlasti na vozíčku

Tipy na výlet /12-13

Rodinný průvodce - „Kukátko“

Ještě k lednovému „Míčkování“ /14

Bazální stimulace /15

Rodinný průvodce

Poděkování /16

Klub Brána - Boccia

Velikonoční turnaj v Boccii v Opavě /16

Klub Brána - Boccia

Víkend dobrovolníků BRÁNY /17-18

Zlobení v Bráně??? /19

Dny velikonočních řemesel /20

Velikonoční múza pro děti z Brány /21

Respit

První setkání /22

Setkání s Vojtou /23

Školíme v Respitu /24

Okénko pro děti /25

Rehabilitační okénko /26-27

Co s volným časem /28

VÝZVU navštívila místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Miroslava Němcová!!!

V našich prostorách na Syllabově ulici proběhlo diskusní setkání s významnými hosty - s místopředsedkyní Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Miroslavou Němcovou, náměstkyní hejtmana Moravskoslezského kraje paní PhDr. Jaroslavou Wenigerovou a poslancem Parlamentu ČR panem Ing. Radimem Chytkou.

Hosté se zajímali o problematiku našich klientů, proto jsme přizvali také účastníky z řad rodičů dětí s postižením, zástupce z řad pedagogů a ředitelů škol i poskytovatelů osobní asistence.

Jednání probíhalo především na téma osobní asistence jak v domácím tak školním prostředí. Probírali jsme různé každodenní i mimořádné situace, které svědčí o nekonceptnosti řešení a financování osobní asistence z různých úhlů pohledu. Naši hosté byli velmi pozorní a dostalo se jim často nových a závažných informací.

Závěrem jsme byli vyzváni, abychom vypracovali a předložili návrhy koncepčních změn jak na úrovni kraje, tak i republiky.

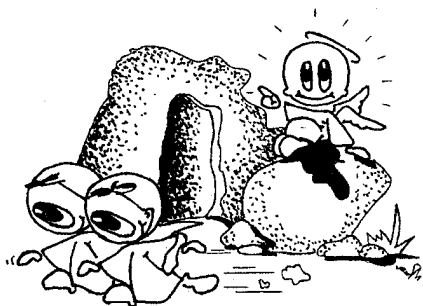

Jana Kreilingerová

2 Na slovíčko s Milanem a Lenkou (vedoucími projektu)

**Milé čtenářky, milí čtenářové,
známí i neznámí – konečně JARO !**

Uplynulých pár zimně -jarních týdnů bylo pro nás nabitých mimořádnými setkáními a zajímavými akcemi. Setkání s místopředsedkyní parlamentu, zástupkyní hejtmána a panem poslancem v prostorách VÝZVY, dále setkání ZA LANO v Brně v prostorách ombudsmana za přítomnosti stínové ministryně práce a sociálních věcí, účast na založení Asociace poskytovatelů osobní asistence v Praze, návštěva české televize ve VÝZVĚ. Pak jedno pondělí zpíval náš Jirka s bráchou Kubou v klubu Parník na pódiu, kde už stálo mnoho hvězd a v úterý Danča s Magdou a Jirkou vybojovali druhé místo mezi deseti týmy na přátelském turnaji v Bocii v Opavě. Pořád se něco děje. Díky za to...

A pak... Přichází zelený čtvrtek, velký pátek... Velikonoce. Svátky, které nám naprogramovali a natlačili do hlav jako svátky jara. Dnešní doba nám je zase tlačí do hlav jako svátky zábavy, dobrého jídla a pití, jako příležitost ke zvýšení tržeb megahypergigamarketů. Když ale víme, co si v těchto dnech opravdu připomínáme, jsme na dobré cestě. A když o tom i přemýšlíme, vidíme věci, které nás mnohonásobně převyšují, které převyšují i ty vzácné události uvedené v prvním odstavci.

A tak mějme vždy dostatek času na věci důležité. Na naše vztahy, na naše blízké, na naše nejbližší. A když ho nemáme, udělejme si ho, naplánujme si ho. Dostatek času na věci, které jsou viditelné nejdříve srdcem.

Táhnout za jedno lano!

Tisková zpráva ze 2.setkání aktivity rodičů ZA LANO, Brno - 25.3.2006

V jarním Brně v prostorách Kanceláře veřejného ochránce práv nalezlo zázemí již druhé celostátní setkání rodičů pečujících o děti s těžkým zdravotním postižením. Rodiče volí setkávání a kooperaci jako konstruktivní způsob, který jim umožní stát se partnery státu i neziskových nestátních organizací. Celý den byl pro ně nejen ve znamení společné práce, ale i pln lidskosti, přirozeného sdílení, vzájemného respektu a nefalšované srdečnosti.

Cílem jejich aktivity, kterou nazvali příznačně „ZA LANO“ je zlepšit neutěšené postavení rodin s dětmi a dospělými osobami se zdravotním postižením. Vytváří se široká informační síť, rodiče sbírají dobré nápady z celé země a hledají efektivní cesty, jak se zapojit do procesu vytváření fungujících a dostupných sociálních služeb a spolupracovat s jejich poskytovateli, jak do procesu integrace lidí s těžkým postižením do společenského života, jak být partnerem pro poslance a zastupitele, radní.

Rodiče, kteří se setkávají v aktivitě "Za lano" se liší nejen tím, jaké diagnózy potažmo specifické vývojové potřeby mají jejich děti, ale také tím, zda jsou "pouze" rodiče, anebo zároveň i poskytovatelé sociálních služeb či aktivní spolupracovníci sdružení.

4 Na slovíčko s Milanem a Lenkou (vedoucími projektu)

Přesto se poslouchají, chtějí hledat společnou řeč, věnují si pozornost, protože jejich vodítkem v labyrintu zákonů, předpisů, vyhlášek je "červená nit" jejich jinak těžko sdělitelné osobní zkušenosti.

Do Brna tentokrát přijelo diskutovat o novém Zákonu o sociálních službách 40 rodičů z pěti krajů republiky. Zajímala je celková koncepce Zákonu, i to jak mohou být nápomocni při vzniku a úpravě nových legislativních podmínek tak, aby odpovídaly potřebám rodin s těžce a kombinovaně postiženými dětmi a umožňovaly jim důstojný život ve společnosti.

Samozřejmě, že každý přišel s vlastním přístupem a s požadavky danými jeho životním scénářem, ale velkým pozitivem a přínosem je atmosféra sounáležitosti, kterou si pro sebe rodiče dokáží přirozeně a neuměle vytvořit.

Účastníci měli možnost diskutovat společně, pak v menších skupinkách. Dotazy pak odpoledne zodpovídala maminka těžce postižených dvojčat Martina Čížková a Ing. Alena Páralová, členka parlamentního Výboru pro sociální politiku a zdravotnictví. Debata byla přátelská, konstruktivní a velmi obsažná. Rodiče již přijeli dostatečně informováni a v následné diskusi se projeví jako předkladatelé konkrétních závažných připomínek a návrhů.

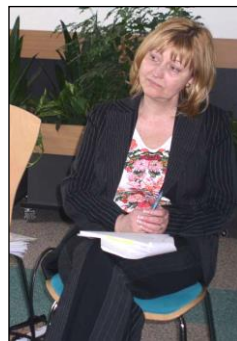

Přestože setkání není měřitelné počtem vznesených dotazů a odpovědí, najdete jejich soupis a veškeré další informace týkající se aktivity „ZA LANO“ na www.prorodiny.cz - odkaz VÝZVA, dále pak ZA LANO, kde jsou průběžně zveřejňovány.

(Ne)Oblíbené téma - naši parlamentní politikové

V průběhu jednoho březnového týdne jsme měli možnost se hodně blízko sejit se dvěma významnými parlamentními politiky (ženský rod tohoto slova by zněl ještě hůře než mužský) - paní Miroslavou Němcovou (místopředsedkyně poslanecké sněmovny) a paní Alenu Páralovou (členka parlamentního Výboru pro sociální politiku a zdravotnictví).

Musím říct, že naše dojmy jsou velmi pozitivní. Paní Páralová věnovala i se svým manželem celou sobotu našemu brněnskému setkání ZA LANO, kde trpělivě naslouchala, odpovídala, diskutovala, přemýšlela a psala si poznámky. Dlouhodobě spolupracuje s řadou rodičů (např. s Martinou Čížkovou ze Svitav), rozesílá jim ke konzultaci různé dokumenty, naslouchá jejich názorům a návrhům a snaží se je zúročit.

Paní Němcová zase hodinu trpělivě naslouchala názorům na nekonceptnost řešení osobní asistence z pohledu samotných klientů, rodičů, poskytovatelů služeb, učitelů, ředitelů škol. Není to právě její parketa, ale její zájem byl velký a osobní. Nečekáme zázraky, ale možná bylo zaseto nějaké důležité semínko...

A tak nezatracujme politiky, raději s nimi mluvmě! Zjistili jsme, že to jde.

Založení Asociace poskytovatelů osobní asistence

V pátek 7.dubna proběhla v Praze ustavující valná hromada Asociace poskytovatelů osobní asistence za účasti zástupců 35 poskytovatelů z celé republiky. Nebylo to z ničeho nic, předcházelo tomu již několik let občasných scházení a formování.

6 Na slovíčko s Milanem a Lenkou (vedoucími projektu)

V době dolad'ování nového zákona o sociálních službách, v době klesajících státních dotací, v době, kdy většina poskytovatelů kroutí hlavou nad neexistencí státní koncepce tedy vzniká asociace, která chce pomoci situaci řešit. Přetiskujeme oficiální programové prohlášení, které napoví...

PROGRAMOVÉ PROHLÁŠENÍ

Asociace poskytovatelů osobní asistence

Dne 7. dubna 2006 proběhla v Praze ustavující valná hromada Asociace poskytovatelů osobní asistence (dále jen Asociace), jejíž delegáti schválili následující programové prohlášení Asociace.

1. Asociace poskytovatelů osobní asistence (dále jen Asociace) vzniká za účelem prosazování oprávněných zájmů svých členů - právnických i fyzických osob poskytujících sociální službu - osobní asistenci - občanům se zdravotním postižením a seniorům.
2. Asociace bude spolupracovat se zákonodárnyými orgány a orgány veřejné správy ve věcech právní úpravy osobní asistence a podmínek jejího poskytování v ČR.
3. Asociace bude zastupovat zájmy svých členů ve vztazích s odbornými organizacemi a jinými organizacemi, včetně mezinárodních.
4. Asociace se bude podílet na zvyšování úrovně odborných znalostí svých členů v oblasti osobní asistence zejména organizováním seminářů, odborných školení, konferencí a podobně.
5. Asociace bude v zájmu plnění svých cílů šířit informace včetně prezentace v médiích, ediční a vydavatelské činnosti.

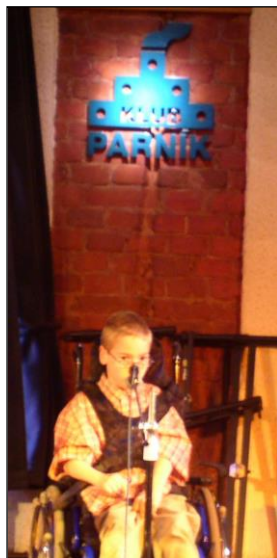
Asociace bude své cíle realizovat vlastními aktivitami, aktivitami členů asociace, podporováním a spoluprací se subjekty, které si kladou obdobné cíle jako Asociace.

Do čela asociace byla zvolena pětičlenná správní rada ve složení - Zdeněk Škaroupka (předseda), Jana Hrdá (místopředseda), Milan Svojanovský, Miroslav Michálek a Lenka Zimmermannová.

Jak se zpívá v Parníku

V pondělí 10. dubna nestál na pódiu slavného hudebního klubu PARNÍK ani Nohavica, ani Hegerová, ani Dusilová, ani Radůza, ale žáci pěveckého oboru Múzické školy paní ředitelky Soukupové. Mezi nimi i několik takzvaně s handicapem. A tak hned na začátku báječného a dlouhého koncertu zpíval náš Jirka s bráchou Kubou aktuální hit Tabáček. Musím říct : „bo úspěch to byl plyn“. Jen přemýšlím, co je ještě výš než Parník? Snad Lucerna? Příště?

Vystoupení stíhalo vystoupení, jedno lepší než druhé, jmenujme například trio s úžasným afričanem, rozličné disko, kvalitní jazz, české hity, francouzské šansony, americké muzikály. Fakt dost dobré.

Chystáme společné setkání rodičů z OASY - 23.5.2006

Jako každý rok zveme všechny rodiče, kteří využívají naši každodenní osobní asistenci ve službě OASA, na společné setkání a povídání. Tentokrát to bude velmi důležité, protože od ledna 2007 bude platit nový zákon o sociálních službách, který přinese hodně praktických změn jak uživatelům (rodičům), tak poskytovatelům. Chystáme pro vás řadu důležitých aktuálních informací. Jinak řečeno - máte-li zájem o naše služby i v roce 2007, určitě přijďte. Zavázali jste se k tomu podpisem dohody.

Čas bude také na bližší seznámení s našimi dalšími aktivitami i seznámení se spolu navzájem. Těšíme se na vaši příjemnou společnost. A vlastně kdy a kde? V úterý **23.5.2006 v 16** hodin v našich nových prostorách v bývalé zábřežské nemocnici na Syllabově ulici, tedy tam kde proběhlo podepisování dohod na rok 2006. **Tramvají č. 2,3,14,19** - zastávka Stará ocelárna, **autobusem č. 36** - zastávka Štramberská.

Mgr. Hynek Jůn ve Frýdlantu na PSA

Sešli jsme se opět poslední úterý v březnu ve Frýdlantu nad Ostravicí na PSA, tedy pracovním setkání asistentů. Tentokrát jsme se do přednáškové místnosti téměř nevešli, protože přednášku Mgr. Hynka Jůna „Zvládání agresivního a sebezraňujícího chování u dětí“ si přišli poslechnout i koordinátoři a školní asistenti.

Před začátkem PSA jsme byli všichni jarně naladěni, protože počasí nás přesvědčovalo, že jaro už opravdu je. Když jsme se tedy usadili, Milan nás přivítal. Nezapomněl na školní asistenty, kterých se sešlo dvanáct. Jolana nám představila nového osobního asistenta a už jsme se mohli soustředit na přednášku. Většina se na pana Jůna těšila, ti noví byli asi spíše zvědaví, co je čeká. Téma přednášky zaujalo jistě nejen ty, co se starají o dítě postižené autismem.

Pan Jůn začal u většině známé kognitivně - behaviorální terapie, kterou nám zopakoval a vysvětlil na konkrétních situacích. Přestože téma přednášky bylo poměrně složité, situace s konkrétními dětmi byly pro nás pochopitelné a vlastně v podání pana magistra i zábavné. Po krátkém opakování jsme se dověděli něco nového o terapii dětí s těžkou mentální retardací. Asistenti se po celou dobu zapojovali.

Dopolední část přednášky nás poměrně vyčerpala, takže jsme přivítali tradiční oběd, abychom byli schopni za hodinu vstřebat další informace. Dnes už víme, že terapie agresivního chování je různá pro mluvící a nemluvící děti. Taky jsme se naučili různé typy terapie používané v praxi. Protože přednáška byla nesmírně zajímavá, dokázali bychom poslouchat a diskutovat s panem Jünem ještě mnohem déle, ale pomoc při řešení problémů asistentů s uživateli byla definitivní tečkou. Potlesk byl odměnou panu Jünovi, snad ho přesvědčil, aby mezi nás ještě někdy zavítal. My jsme byli nabití novými vědomostmi a myslím, že velmi spokojeni. Ani tradiční závěrečné kolečko se z nedostatku času už nekonalo. Jen škoda, že si to jarní sluníčko rozmyslelo a začalo pršet. Tak se tedy uvidíme zase za měsíc, snad tentokrát na doopravdy jarním PSA.

Kateřina Šebestová

Je to kluk jako buk!!!

Zdravím všechny kdo mě znají i neznají. Chtěla bych vám představit své sluníčko, štěstíčko celé rodiny, syna Honzíka. Ted' si spolu užíváme doma a těšíme se, až se vám ukážeme. Všem vám přeji dobrou náladu, sílu a chuť do práce.

Kája Bergerová

Přejeme malému Honzíkovi i jeho mamince, aby je na cestě životem provázelo zdraví, štěstí, pohoda a porozumění.

Kulturní zážitek

I přesto, že nemám spisovatelské střevo, cítím potřebu se s vámi podělit o úžasný zážitek.

Když jsem hovořila s některými rodiči dětí, kteří využívají naši službu osobní asistence, slyšela jsem často, že chodí se svými dětmi na balet. Začala ve mně hlodat zvědavost. Od osobních asistentek jsem se dozvěděla, že bude mít baletní představení svou premiéru ve Frýdku-Místku 1. dubna. Věřila jsem, že to není apríl. A nebyl!!!!

Ted' marně hledám slova, jak vyjádřit své pocity. Bylo to úžasně, skvělé, jedinečné. Bylo to tak silné, že jsem se od prvního taktu hudby a prvního pohybu nemohla ani zhluboka nadechnout. Všude kolem mě v publiku bylo cítit to užaslé napětí, které se trochu uvolnilo až v konečném aplausu. Organizátoři zařadili balet až před přestávkou a je to dobře, protože byl alespoň čas ten krásný zážitek vstřebat a začít zase normálně dýchat.

Moc DĚKUJI všem tanečníkům, choreografům a spolutvůrcům

za obohacení mého života. Z pocitu, s kterým jsem z představení odcházela, budu těžit ještě dlouho. Tak jen na závěr jednu malou prosbu: **POKRAČUJTE** a dejte vždycky vědět, kde budete vystupovat, máte ve mně oddanou fanynku.

Další ze standardů kvality sociálních služeb se věnuje dohodě o poskytování služby osobní asistence. Jak to chodí v OASE?

STANDARD 4: Sociální služby jsou uživateli poskytovány na základě uzavřené dohody o poskytování služby. Dohoda stanoví všechny důležité aspekty poskytování služby včetně osobního cíle, který má služba naplňovat.

O poskytnutí služby rozhoduje statutární zástupce občanského sdružení Centra pro rodinu a sociální péči a vedoucí projektu Výzva.

Uzavírání dohody o poskytování služby - Ve službě OASA se dohoda uzavírá vždy písemně. Není nikdy podepsána při prvním setkání. Jejím podpisu předchází schůzky, na kterých se formulují osobní cíle, které má služba naplňovat, základní pracovní doba osobního asistenta, kde bude služba probíhat, náplň práce osobního asistenta, cena služby atd.

Evidence uzavřených dohod - Dohody se evidují v kanceláři zřizovatele, Centrum pro rodinu a sociální péči Kostelní nám. 1, Ostrava a v kanceláři služby OASA, Sedliště 378.

Výpověď dohody - Uživatel může dohodu vypovědět kdykoli a bez udání důvodů písemně vedoucímu projektu Výzva či vedoucímu Centra pro rodinu a sociální péči Ostrava.

Poskytovatel může dohodu vypovědět jen za podmínek, které jsou v dohodě uvedeny.

Dohody se uzavírají vždy do konce kalendářního roku - Uživatel služby může kdykoli v průběhu trvání služby požádat o změnu. Za tím účelem kontaktuje koordinátorku služby OASA. Změny v dohodě musí schválit vedoucí Centra pro rodinu a sociální péči Ostrava a vedoucí projektu Výzva.

Ukončení poskytování služby OASA - Uživatelům je nabídnuta služba RESPIT - občasná (úlevová) osobní asistentce i jiné služby, které pracují v daném regionu.

Tipy na výlet / Pavla Hodinová

Milí rodiče,

zima pomalu ale jistě opouští náš kraj. Na horách sice leží ještě dost vydatná sněhová pokrývka, ale první jarní sluníčko nás už láká ven do přírody. Zde jsou tipy na první jarní procházky.

ARBORETUM v Novém Dvoře u Opavy

Procházka rozkvetlým a provoněným parkem je nádherná, můžete zde strávit pohodový jarní den. Cesty jsou asfaltové, dobře dostupné, je zde k dispozici bezbariérové WC. V areálu je možnost občerstvení.

Při procházce rozlehlým parkem je možno obdivovat stále živou zeleň mnoha druhů vzácných rostlin, keřů a stromů všech světadílů. Nacházejí se zde zástupci obřích „mamutích stromů“ sekvojí, borovice osinaté z Arizony přesahující ve své domovině stáří 4 000 let i vývojově prastarého, posvátného a léčivého jinanu, pamětníka dinosaurů. Všele doporučuji!

Otevřeno: denně 8.00-18.00 hod.

Vstupné: dospělí 30,-Kč

studenti, důchodci 15,-Kč

děti ZŠ 10,-Kč

držitelé průkazu ZTP - zdarma

Informace o arboretu naleznete na www stránkách: www.szmo.cz.

TECNICKÉ MUZEUM TATRA Kopřivnice

Pokud by si s vámi ještě zahrávalo aprílové počasí a déšť či zima vám nedovolily pobyt venku, můžete navštívit Technické muzeum v Kopřivnici. Najdete zde nejucelenější sbírku věnovanou počátkům výroby dopravních prostředků v Českých zemích (tehdejším Rakousku - Uhersku a později Československu).

Otevírací doba muzea: od 1.5. - 30.9. od 9.00 hod. do 17.00 hod.

od 1.10. - 30.4. od 9.00 hod. do 16.00 hod.

Otevřeno je od úterý do neděle. Přístup je bezbariérový, včetně WC.

Vstupné: Rodinné vstupné 130,- Kč (cena platí pouze pro 2 rodiče a 2 děti do 15 let), důchodci 30,- Kč, děti do 6 let zdarma, děti do 15 let 30,- Kč, studenti 30,- Kč, ZTP 30,- Kč, ZTP/P zdarma.

Informace na: www.tatramuseum.cz

HUKVALDY

Pohodovou jarní procházku byste si neměli nechat ujít v Oboře na Hukvaldech. Oborou vede pěkná asfaltová cesta po rovině. Po cestě projdete kolem památníku Lišky Bystroušky, kterou můžete pohladit po ocásku, podle pověry vám přinese štěstí. Můžete také potkat zdejší stádo muflonů, kteří se volně pohybují po oboře.

Jste-li fyzicky zdatní, můžete kočárek či vozíček vytlačit až k zřícenině hradu Hukvaldy, kde se vám naskytne pěkný výhled do

okolí. Občerstvit se můžete v místní cukrárně či hospůdce s posezením venku. Informace na: www.hukvaldy.cz

Ještě k lednovému „Míčkování“ / Zdeňka Vavrouchová

Správněji řečeno „míčkové facilitaci“. Tak to se vezme speciální molitanový míček a koulí se s ním po tváři a rýma je pryč. Nebo se koulí po hrudníku a vězte, že u astmatických a průduškových onemocnění dojde k zlepšení stavu. Důležitá je pravidelnost, není to tak časově náročné, jednou denně 5 min. po dobu 2-3 měsíců. Tak proč to nezkusit.

My jsme to zkoušeli 23. 1. na setkání z cyklu KUKÁTKO, kde jsme se dovídali od fyzioterapeutky z lázní Košumberk, jak správně pacienta „namíčkovat“. Hlavní zásadou je tlak na míček tak, aby se před ním vytvářela kožní řasa (nepletme to s mořskou). Řasu držíme celou dobu tahu (nesmí se ztratit v moři), míčkem pohybujeme nebo vytíráme (na podlahu pouze hadr) pomalu a plynule. Není to těžké, zvláště když jsme si to mohli vyzkoušet na dobrovolníkovi a také zažívali sami na sobě tlaky laické ruky, ale to se dalo přežít. Pak jsme pozorovali v zrcadle, jak nám prý zkrásněla i omládla namasírovaná polovina tváře (kosmetičky učte se!!!!).

Na setkání jsme jeli v třeskutém mrazu, cesty plné sněhu a aut v příkopech, abychom míčkování uměli používat na našich nevinných stvořeních. Děti, které byly mezi námi, se začaly pomaloučku vysvlékat a to až na kůži, při masírování nekladly odpor a zjevně jim to dělalo dobře. U nás doma to náš Honzík až tak slastně neprožíval, on se tak trochu stydí vysvléct a je mu pořád zima. No nevádí, ale až čistě náhodou přijde ta „rýba“(jako že at' nechodí), tak bude Honzík rád za každou pomoc, zkusíme to znovu a dáme

vám vědět. Jinak další podrobnosti najdete v knize „Míčkujeme pro zdraví“, autorka Z. Jebavá. Přeji vám úspěšné a účinné míčkování.

Bazální stimulace / Magda Blažková

Bazální stimulace pro mě osobně byla donedávna velkou neznámou. Přestože jsem se již několikrát setkala s dětmi a pacienty upoutanými na lůžko, ale s pojmem bazální stimulace jsem se dosud neseetkala ani v knize, natož v praxi. Když jsem se dověděla, že tomuto tématu bude věnováno březnové Kukátko, zaplavila mě vlna zvědavosti.

Skutečnost předčila všechna moje očekávání. Sympatická pracovnice z ústavu sociální péče Klíč v Olomouci, která nás přijela do tajů bazální stimulace zasvětit, ochotně odpovídala na všechny dotazy. Mě samotnou zaujala hlavně tím, že nemluvila příliš odborně. Vyprávěla zkušenosti z praxe, jednala spontánně a nepokrytě dávala najevo svůj vřelý vztah k dětem. Tentokrát tu s námi byli také figuranti Ivka Kuchařová a Štěpán Štrondala. Polohování za pomoci speciálních pomůcek se jim očividně líbilo, hráli jsme si společně s pomůckami podněcující děti ke vnímání zraku, sluchu a vůbec uvědomění si vlastního těla. Myslím si, že je škoda, že ve většině zařízení bazální stimulaci opomíjejí, protože se děti při ní cítí dobře, jsou spokojené a v rámci svých možností a schopností to dávají znát. Jsem velmi ráda, že jsem se tohoto Kukátka zúčastnila a už teď se těším na dubnové Kukátko z názvem NÁPADNÍK. Co konkrétně si pod tím mám představit nevím, ale nechám se překvapit.

16

Rodinný průvodce

Poděkování

Rodinný průvodce by rád poděkoval všem za přízeň a podporu. Hlavně bychom chtěli poděkovat paní Zuzaně Pospíšilové za darování knihy do naší knihovničky: „Narodilo se s problémy a co bude dál?“ autorem Daniely Sobotkové, Jaroslavy Dittrichové a kolektivu. Dále slečně Lence Šmerdové, která nám věnovala honorář za svou přednášku. Z tohoto zdroje se chystáme zakoupit kompenzační pomůcku pro naše návštěvníky.

Jana Kreilingerová

Klub Brána - Boccia

Velikonoční turnaj v Boccii v Opavě

Ve druhém dubnovém úterý, plném kapek deště, jsme se vydali spolu s našimi kamarády ze školy na 17. listopadu do Opavy. Tam ZŠ pro tělesně postižené pořádala Velikonoční turnaj v Boccii. Byli jsme rádi, že můžeme naše sportovní nadšení a vše co máme natrénováno

změřit s našimi kamarády, co také trénují. Hrál deset družstev. První zápas jsme hráli s Krokodýly, nad kterými se nám podařilo vyhrát. Podařilo se nám vyhrát skoro všechny zápasy až na poslední dva, které rozhodly o našem druhém místě. První byl jeden tým

z Ostravy a třetí z Opavy. My jsme poprvé hráli jako tým a jmenovali jsme se Brána, protože za ni jsme hráli. Jsme moc rádi, že nás naši kamarádi ze 17. listopadu pozvali a děkujeme jim za krásně prožitý den v Opavě.

Víkend dobrovolníků BRÁNY / Ondřej Adamec

Na začátku března, přesněji 10.-12.3., jsme se my, dobrovolníci integračního klubu BRÁNA, rozjeli do Frýdlantu nad Ostravicí. Protože jsme kolektiv lidí z různých částí Ostravy a jejího okolí, nebo v Ostravě studujeme a vídáme se jen v klubu, bylo na místě se také lépe poznat.

Tato akce však neměla jen seznamovací charakter. Ten jsme z velké části zvládli už v pátek. Hráli jsme si, povídali, nic kloudného nedělali. Na sobotu pak naše koordinátorka Lenka Procházková a vedoucí projektu Lenka Svojanovská připravily sérii přednášek, které nám pomohou vykonávat naši „práci“ s větší lehkostí a profesionalitou.

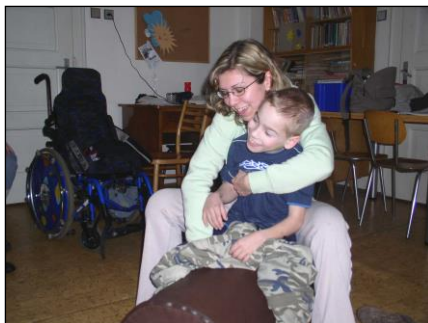

Píši sice „sérii přednášek“, ovšem jednalo se spíše o přednáškový „maratón“. No, jak jinak si vysvětlujete začátek v devět a konec taky v devět? Samozřejmě nemyslím stejných devět, ale těch, které nastaly až za dvanáct hodin. Popravdě řečeno, nevím už po čtyřech hodinách sezení

jak položit zadnici na židli, avšak povídání bylo natolik zajímavé, že prvních osm hodin uběhlo jako voda. Pak jsme si udělali větší pauzu, stejně jako na oběd, ale tentokrát nás vylákal ven čerstvý vzduch a

krása okolí. Neuvěříte, že i ta vleklá a pravá zima vás může ještě potěšit. Představte si, může! A my jsme toho dokladem. Měli jsme dokonce ještě i chuť tu bílou hmotu zformovat do kuliček a házet ji po sobě, nebo někoho dokonce svalit k zemi.

Není sníh, jako sníh. O tom může svalená osoba vyprávět. Ten současný už zdaleka neodpovídá kvalitám prachového, ale spíše podobě kvalitní zmrzlé hroudy. I tak je mokrý, jak svými promočenými boty dokazuje Lenka (koordinátorka).

Večerní blok už naštěstí nevyžaduje po účastnících tak dlouhé sezení a ke konci usedáme na zem, čímž značně měníme polohu - jásáme!

Pátek a sobotu jsem vám přiblížil, co se ale asi dělo v neděli? Ani neděle se nenechala zahanbit a nám pár lidem toužícím po setkání s Pánem v místním kostelíku to dala najevo hned z rána, kdy jsme na základě nějakého informačního šumu přijeli na mši svatou o hodinu dříve. Návrat na barák zbytek dobrovolníků překvapil, ale co se dalo dělat? Nic, prostě změnit dopolední program. Měli jsme po mši v plánu popřemýšlet nad programem BRANY do budoucna. Samozřejmě to v pohodě šlo zvládnout i přede mší, takže nakonec se zase tak nic moc tragického nestalo.

Závěrem bych chtěl poděkovat našim velitelům za ochotu se s námi nadále obtěžovat, i když vím, že jim asi nic moc jiného nezbyvá. Takže vzkazují: „Díky moc a pevné nervy“. Víkendem vás provedl Ondraš, dobrovolník integračního klubu BRÁNA.

Zlobení v Bráně???

Kdo si hraje, nezlobí! To se říká snad už od pradávna. My jsme tak nazvali jedno odpoledne v Bráně. Ne proto, že by se zde zlobilo, ale proto, že jsme nachystali spoustu her, kterými jsme chtěli pobavit naše klienty a sami sebe.

V prvních chvílích jsme se báli, že klienty odnesla sněhová vánice, která se ve čtvrtek odpoledne přehnala nad naším klubem. Ale v tom zazvonil zvonek a klienti stáli za dveřmi. Nejprve jsme se usadili, prohodili pár slov a už netrpělivě očekávali, až začne program. Ondřej nám popisoval, jak budeme malovat broučky (jedna nožka, tykadélko, tělíčko, hlavička ...). Chvíli jsem na něj hleděla nechápavě, ale jakmile hru odstartoval, hned mi vše došlo a hráli jsme o sto šest! Každá skupina byla v něčem první. Někdo měl nejvíce hlaviček, někdo těl, nožiček a také pár celých broučků. Sladká odměna proto neminula nikoho, protože hra skončila nerozhodně.

No a tušíte co se dělo pak? Úplný miš maš! Ale do slova! Ze tří písmenek jsme vymýšleli celá slova. Samozřejmě se mohlo blufovat! Našemu týmu hruštiček se to však nakonec vymstilo a my prohráli. Ale soupeřům jsme to přáli, jsou to přece naši kamarádi! No zkrátka, byla to sranda! Opravdu nikdo nezlobil, a kdyby přece jen chtěl, neměl na to čas. Program nám nedal ani vydechnout, vzpamatovat se z prohrané hry a už tu byla Magda s hrou další.

Víte co jsme si všechno nabalili do kufru, když jsme jeli na prázdniny? No přece: kožich, kalhoty, triko, vodní postel, svetr, jablko, zubní kartáček, toaletní papír, světlo, tužku, svíčku, květináč, závoj, autíčko na ovládání, mlíko, zásuvku, židli, brýle, slamák, karty, ručník,

rukavice, plavky ... no a více by se nám tam toho snad už ani nevešlo. Stavte se také, nudit se nebudete! Nedáme vám k tomu šanci ☺.

Lenka Kramná

20

Klub Brána

Dny velikonočních řemesel

Abychom v Bráně přivítali jaro a s ním i nadcházející Velikonoce, vyrazili jsme společně s dobrovolníky na akci s názvem „Dny řemesel“ pořádanou Klubem ÁMOS. I počasí nám ve čtvrtek dalo alespoň na chvíli pocit skutečného jara. Škoda jen, že byli dobrovolníci nad námi klienty opět v převaze. Ani tento fakt nikomu z nás náladu nezkažil. Plni očekávání jsme vyrazili vstříc tvořivému odpoledni.

Možností, jak si vlastnoručně a s dvouřdenním předstihem připravit Velikonoce, zde byla skutečně spousta. Za vydatné pomoci dobrovolníků si každý z nás mohl vyrobit slaměnou panenku či slepičku, vyzkoušet různé techniky barvení kraslic nebo uplést velikonoční pomlázku. Všechna zmíněná řemesla jsme zkusili pod vedením skutečných odborníků. Celé odpoledne proběhlo podle hesla: „fantazii a kreativitě se meze nekladou“! Každý dělal podle svých možností a schopností. A radost z hotových výrobků byla viditelná ve tvářích nás všech.

Já sama hodnotím takto strávené odpoledne velmi kladně. Naučit se něco nového ve společnosti fajn lidí přece nikdy není na škodu.

Proto vyzývám vás všechny, kteří máte rádi fajn společnost, přijďte mezi nás.

Magda Blažková

Velikonoční múza pro děti z Brány

Šestého dubna, deset dní před Velikonocemi jsme v Bráně tvořili. Na programu byla ubrousková technika, malování a razítkování na květináče a výrobky z kartonu a papíru - konkrétně zajíčci, kuřátka a vajíčka.

Ale abychom to všechno mohli udělat, museli jsme si věci připravit.

Nejprve najít květináče v našem malém „hájku“ před klubem Brána. Přes noc nám vyrostly všude, na pařezech, v roštích, na stromech i keřích a každý si nějaký našel. Pak jsme vyráběli razítka z houbiček z molitanu (květinku, hříbek, hvězdičku, srdíčko, tulipán a další).

Potom si každý vybral co chce dělat nejprve. Někdo květináče barvil, jiný je razítkoval, a další lepil ubrousky. Na druhé straně stolu se sešel hlouček, který vybarvoval zajíčky a dělal výrobky ze sisalu. Když měl každý svůj květináč ozdobený, venku ho naplnil hlínou a

zasadil řeřichu. Někdo stihl nazdobit více květináčů, ty pak zůstaly v klubu na ozdobu a připomenutí veliknoc. Když jsme pak uklidili stoly po tvoření, hráli jsme ve dvojicích hru. Jeden měl oči zavázané, druhý mu vedl ruku a ten první musel hádat, co maluje. Chvilkami to nebylo vůbec lehké, ale nakonec to zvládl téměř každý.

S úsměvem na rtu a přáním pěkných velikonoč jsme se rozešli. Další akce pro děti je v květnu, program najdete v měsíčníku Výzva. Těšíme se!

Lenka Kramná

22

Respit

První setkání / Anita Bočková

Ráda bych na úvod o sobě řekla pár slov a také o mých prvních krůčcích v Respitu, kam jsem nastoupila 4. dubna 2006 jako zástupce koordinátora služby Respit za Kateřinu Makyčovou, která teď čeká miminko.

Hned po seznámení s Lenkou, Katkou a dalšími jsem měla příjemný pocit z přátelské atmosféry, která tu na mě dýchla. Katka mě seznámila s pracovní náplní a postupně jsem vplouvala do dalších dílčích úkolů a služeb, které nabízí projekt Výzva. Dozvěděla jsem se o tom, že tu probíhají školení komunikace (8.3, 15.3. a 19.4. - 16:00 hod.), první pomoci (29.3. a 17.5. - 16:00 hod.) a také školení s psycholožkou Mgr. K. Ožanovou (3.5. a 10.5. - 17:00 hod.). Doted' jsem se účastnila školení o první pomoci, kde jsme vyslechli přednášku, vyplnili test a na závěr jsme se ptali na různé otázky, které nás zajímaly, ať už vzhledem k našim zkušenostem nebo pro doplnění znalostí.

Dalším důležitým momentem byla má účast v Bráně nebo v Rainmanu, protože jsem se setkala s dětmi a mohla s nimi přímo komunikovat. V Rainmanu, který se koná většinou v pátky, jsme si s dětmi hrály hru „člověče nezlob se“, na schovávanou a další jiné aktivity, které děti zabavily a zároveň měly radost z pohybu. Proto jsem ráda, že zde mohu pracovat a to nejenom pro děti, ale také s dětmi.

Vědec povídá Bohu:

"Bože, už nejsi potřebný. Věda postoupila tak daleko, že už i my vědci umíme udělat člověka z hlíny."

"Tak to předved'," povídá Bůh.

Vědec začne nabírat ze země hlínu a Bůh na to:

„Počkej, počkej, ber si svoji hlínu!"

Setkání s Vojtou

Díky Respitu jsem se seznámila s Vojtou, čtrnáctiletým hyperaktivním autistou a jeho rodinou. Po první návštěvě Vojtovy rodiny jsem odcházela s něčím novým. Obohacena zajímavými poznatky o chování a jednání dětí.

Zazvonila jsem u hlavních dveří, vyjela výtahem do 7. patra a čekaly na mě pootevřené dveře čtyřpokojevého bytu. Po chvíli přišel vysoký hoch, o kterém jsme se vzápětí dozvěděla, že je Vojta. Otevřel dveře, podíval se na chodbu, prohlédl se v zrcadle a bez odpovědi na můj pozdrav odešel. Zaklepal jsem na dveře a hned se v nich objevila Vojtova maminka. S úsměvem mě přivítala a po seznámení představila svému synovi. Vojta za neustálého přešlapování poslouchal svou maminku a po krátkém váhání a přemlouvání si se mnou podal ruku. U šálku čaje jsem se dozvěděla vše o Vojtově chování, zájmech, škole apod. S plnou hlavou informací jsem byla s Vojtou a jeho oblíbenou knihou (*O mašince Tomášovi*) zavřena do dětského pokoje. Sedla si na postel a podle maminčiných pokynů se dala do čtení. Vojta neustále pochodoval od okna ke dveřím a něco si brblal pod nosem. Bylo to poprvé, kdy jsem četla pohádku s doprovodem filmových monologů. Ten den jsem odcházela s plnou hlavou nezodpovězených otázek: Vnímal mě Vojta aspoň trochu? Zvládnou asistovat takovému dítěti? Jak to bude vypadat, až s Vojtou budu sama? Co s ním budu dělat? Apod.

Dnes jsem ráda, že jsem to předem nevzdala. S Vojtou jsem poznala a zažila mnoho nového. Zjistila jsem, že i přes neustálé brblání mé čtení vnímá. Za tu dobu, co znám Vojtu, jsem přečetla mnoho knih, spojila plno dílků puzzle, skládaček apod. Při procházkách odhalila tajemství neznámých uliček a při jízdě na kole a sáňkování zažila

spoustu zábavy a dobrodružství. Respit mi přinesl velké množství zábavy a nových zajímavých informací.

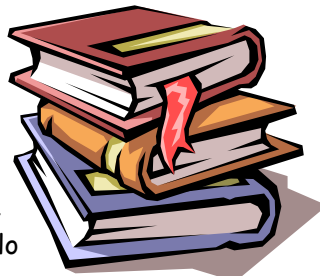
Lucka Babišová, asistentka Respitu

Školíme v Respitu / Andrea Bogarová

Od ledna tohoto roku jsme najeli na nový systém proškolení našich asistentů Respitu. Témata jsme rozdělili do dvou skupin.

První skupina - 3 základní okruhy :

PRVNÍ POMOC, DMO (dětská mozková obrna), PSYCHOLOGICKÁ PŘEDNÁŠKA (vyrovnávání se rodiny se skutečností, že se jim narodilo postižené dítě).

Druhá skupina - jedná se o témata, která si mohou naši asistenti sami zvolit podle jejich zájmu a potřeby. Do druhé skupiny jsem v současné době začlenila téma KOMUNIKACE S DĚTMI S POSTIŽENÍM a dále se připravuje téma o AUTISMU.

Při přednášce o alternativní komunikaci jsem využila svých znalostí, které jsem získala proškolením v poradenském středisku „RaD“ od paní Květy Staňkové a jejich spolupracovnic a hlavně svou dosavadní práci s dětmi, které nekomunikují verbálně, je tedy velmi důležité použít náhradní způsob komunikace.

S asistenty jsme si vyzkoušeli na začátku školení prožitkové cvičení, které nám nastínilo jak důležitá je pro nás komunikace a dorozumění se s okolím. V průběhu školení jsem asistentům stručně popsala jak probíhá komunikace s dítětem, které nemluví, buď prostřednictvím předmětů, obrázků, fotek, piktogramů nebo gest, které máme všichni vždy „po ruce“. Ukázala jsem, jak mají děti v naší třídě připraven denní režim, podle kterého jsou mnohem samostatnější ve vykonávání různé činnosti.

Také jsme si řekli několik rad jak přistupovat k dítěti, které má potíže s komunikací. Např.:

1. Být v komunikaci konkrétní.
2. Být důsledný a všimnout si každého kousku pozitiv.
3. Vyvarovat se s neustálým negativním přístupům.
4. Podle potřeby zpomalit tempo řeči.

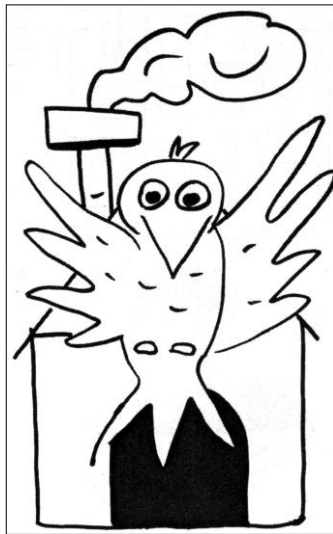
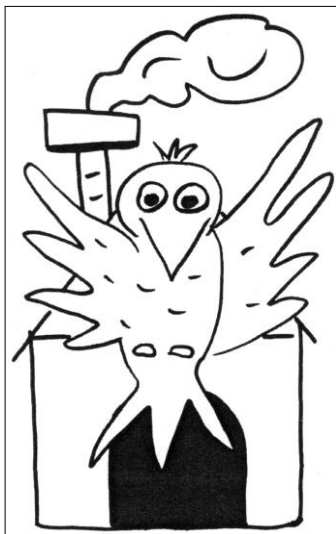
5. Podporovat schopnosti dítěteatd.

Věřím, že toto setkání bylo pro naše asistentům přínosné a pomůže jim při kontaktu s dětmi, které slovně nekomunikují.

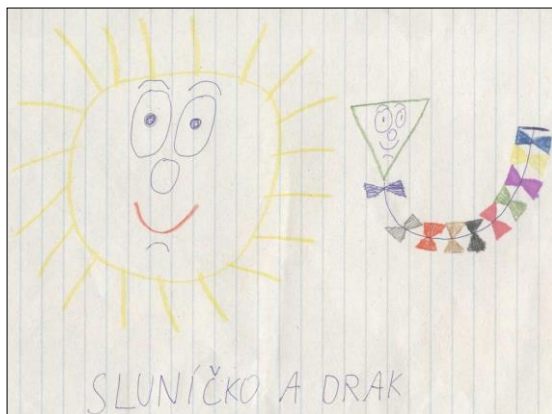
Okénko pro děti

25

Porovnej obrázky a najdi pět rozdílů.

Pro „Výzvu“ nakreslil **Honzík Kliment**. Děkujeme.

Tentokrát budeme posilovat zádové svaly nejen u našich dětí, zejména těch menších, ale také sami u sebe.

Cvik č. 1:

Dítě pevně uchopíme za DKK (hodně přitiskneme k sobě). Stojíme blízko stolu (postele apod.). Pomalu dítě nakláníme dopředu, až se samo opře o HKK o podložku. Pak vyzveme dítě, aby se zvedlo nahoru. Důležité je dobře fixovat za DKK, držet je od sebe a do zevní rotace.

Pokud máte při ruce druhou osobu, může upravit ruce dítěte tak, aby se opíralo o otevřené dlaně.

Cílem tohoto cviku je stimulace oporu o HKK, trénink střemhlavého reflexu, posilování zádočných svalů a kontrola hlavy a trupu.

Cvik č.2:

Je to obdoba cviku předchozího, ale více se zaměřujeme na posílení zádočných svalů. Dítě pevně držíme za DKK v abdukci a zevní rotaci. Mírně dítě nakláníme dopředu tak, aby nespadlo, ale drželo trup stále vzpřímeně. Pozor na záklon hlavy, hlídejte symetrii, vhodné cvičit před zrcadlem.

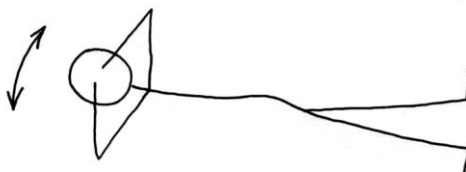
Rehabilitační okénko

27

A teď malé posilování zádočných svalů pro nás. Vzhledem k tomu, že se s našimi dětmi docela nataháme, nebude vůbec ke škodě zádové svaly posílit. Doporučuji cvičit denně 10-15 krát jeden cvik.

Cvik č. 1:

Výchozí poloha je v lehu na břiše, nohy od sebe a ruce složené za hlavou. Než začneme zvedat trup nahoru je důležité zpevnit tělo přesně v tomto pořadí: 1. stáhnout hýždě, 2. lehce zpevnit břicho a bedra, 3. zvedáme trup s rukama za hlavou. Nahoře výdrž (tři sekundy), pak dolů a uvolnit.

Cvik č.2:

Výchozí poloha v lehu na břiše, nohy i ruce protažené do

šipky. S nádechem pořádně stáhneme hýždě, zpevníme břicho, záda a lehce nad zem zvedneme HKK a DKK. Protahujeme do dálky, mírná výdrž (tři sekundy), s výdechem povolit. Krátký odpočinek na zemi. Tak at' vás záda nebolí.

zdraví Markéta

Dva právníci šli na večeři. Poručili si každý kávu a vytáhli sendviče. Servírka přiběhla a povídá:

„Pánové, tady nesmíte konzumovat vlastní potraviny!“ Oba právníci se na sebe jen podívali, pokrčili rameny a vyměnili si sendviče.

28

Co s volným časem

Zveme vás do Brány

29.-30.4. „Den Asie“ - s přespáním v Bráně

4.5. „Tulipánová cesta“ - hry venku, plnění úkolů a sbírání tulipánů

18.5. Zahradní slavnost

1.6. Den Děti plný her a překvapení

10.6. Výlet na Lysou horu

15.6. Rozloučení se školním rokem a volání prázdnin

28.4., 12.5., 26.5., 9.6., 23.6. - BOCCIA vždy 15-17:00 hod.

Najdete nás v našich nových prostorách v Ostravě-Zábřehu na ulici Syllabova 19 (v areálu bývalé nemocnice).

Bližší informace poskytnete a na setkání s vámi se těší **Lenka Procházková** (koordinátorka Brány), tel: 775 604 266, e-mail: cprbrana@doo.cz

Pozvánka - „NA soutoku“

Na **sobotu 3. června** se chystá v zámeckém parku v Kyjovicích krásná akce pro děti. Jedním z pořadatelů je Nadace Patrik dětem. Všechny informace je možno najít na adrese www.nasoutoku.cz. Doporučuji otevřít co nejdříve, jsou tam i zajímavé soutěže.

Pozvánka – „Den handicapu“

V **pátek 9.června** se na Slezskoostravském hradě koná druhý ročník této zajímavé akce. Podrobnosti zatím neznáme, ale není špatné rezervovat si termín.

Činnost projektu VÝZVA v letech 2004-2005 finančně podpořili:

Statutární město Ostrava
Moravskoslezský kraj
Ministerstvo práce a sociálních věcí
Úřady práce
Biskupství ostravsko-opavské

Nadace Eurotel
NROS/ČT, sbírkový projekt „Pomozte dětem!“
Nadace Patrik dětem
Nadační fond Českého rozhlasu

GMP MIX, a.s.
Hayes Lemmerz Autokola
KOMA ložiska
Q-elektrik
Calumite
Q LINE
ZAM SERVIS
MTA Ostrava, s.r.o.
ODS - Dopravní stavby Ostrava, a.s.
ha-vel internet, s.r.o.
ha-vel family, s.r.o.
PREMIE Ostrava, s.r.o.

ESOS Ostrava, s.r.o.
Restaurace Eucalyptus
JPS - Pavlovič Jaroslav

Manželé : Ramíkovi, Davidovi, Mikovi, Řehořkovi, Hodečkovi, Kolouchovi,
Kunčarovi, Praisovi, Pastorovi, Halašovi, Fuisovi, p.Matula

..... **místo pro Vás nebo Vaši firmu !!!**

Výzva - zpravodaj projektu Výzva, který realizuje Centrum pro rodinu a sociální péči v Ostravě. Zapsán do evidence periodického tisku pod ev.č. MK ČR E 15625. Jazyková úprava - Jana Zuchnická. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Texty mohou být redakčně kráceny a upraveny. Názor redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem článků.

Kontaktní adresa redakce: Jan Zuchnický, Lubojaty 57, Bílovec 5, 742 92
tel.: 556 403 253 mobil: 731 625 620 e-mail: zuchnický@prorodiny.cz

vyšlo 1. 5. 2006

uzávěrka příštího čísla 15. 6.

2006

Kontakty na nás

Centrum pro rodinu a sociální péči

Kostelní nám. 1, Ostrava 1, PSČ 728 02

tel : 596 116 522 - linka 232

fax: 596 114 819

e-mail: cpr@doo.cz, www.prorodiny.cz

IČO: 48804517

Bankovní spojení: KB Ostrava,

č.ú.: 27-2497860207/0100 specifický symbol 111

Realizátoři projektu

Lenka a Milan Svojanovští

Sedliště 378, PSČ 739 36

tel : 558 658 412

mobil: 777 100 327

e-mail: cprvyzva@doo.cz

